

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/44/2025
Identifikačné číslo spisu: 4623010091
Dátum vydania rozhodnutia: 21.01.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Dušan Krč-Šebera
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:4623010091.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a členov senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Szabóa v trestnej veci obvineného G. D. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 21. januára 2026 v Bratislave, o dovolaní obvineného G. D. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 25. februára 2025, sp. zn. 1To/85/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného G. D. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Nitra (ďalej tiež „okresný súd“) rozsudkom z 13. septembra 2024, sp. zn. TO-3T/31/2023 uznal obvineného G. D. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

-dňa 25.09.2022 v čase asi o 04.15 hod. v obci D., okres F., počas toho ako poškodený C. T., išiel na bicykli z rekreačnej oblasti N. po hlavnej asfaltovej ceste cez obec D., pristúpil k poškodenému a následne kopom do oblasti medzi hlavu a hrudník zrazil poškodeného z bicykla, ktorý v dôsledku kopu spadol z bicykla na asfaltovú cestu, kde zostal nehybne ležať, nekomunikoval, čím tak poškodenému C. T. spôsobil zranenia - polytraumu: otras mozgu s poruchou vedomia, zlomeninu spánkovej kosti vľavo, pomliaždenia mozgového tkaniva v spánkovej oblasti vľavo, čelovo-spánkovo-temennej oblasti vpravo, akútne krvácanie pod tvrdú mozgovú blanu v čelovo-spánkovo-temennej oblasti vpravo, zlomeninu strednej časti ľavej kľúčnej kosti, tržne-zmliaždenú ranu v spánkovej oblasti vľavo a odreniny kože v oblasti kolien, vyžadujúce si liečenie spojené s práceneschopnosťou v trvaní 6 mesiacov a viac so závažným obmedzením poškodeného v obvyklom spôsobe života v dôsledku závažného zranenia mozgu s vážnymi komplikáciami a pravdepodobnými funkčnými a kozmetickými následkami.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obvinenému G. D. podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 2, § 53 ods. 1 Trestného zákona, trest domáceho väzenia vo výmere 3 roky, ktorého povinnosťou bolo podľa § 53 ods. 2 Trestného zákona, po dobu jeho výkonu sa

zdržiavať vo svojom obydlí na adrese H. č. XXX vrátane prináležiacich vonkajších priestorov, každý deň od 14.00 hod. do 10.00 hod. nasledujúceho dňa, viesť riadny život, podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, a to podľa § 3 ods. 1 písm. a), písm. c), § 6 zákona č. 78/2015 Z. z. zariadením na určenie polohy a pohybu kontrolovanej osoby. Súčasne okresný súd mu podľa § 53 ods. 4 v spojení s § 51 ods. 4 Trestného zákona uložil povinnosti spočívajúce v príkaze sa po právoplatnosti rozsudku dostaviť k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Nitra, pracovisko Topoľčany, v deň a hodinu určenú týmto úradníkom a v zmysle usmernenia tohto úradníka sa osobne hlásiť v lehotách ním určených, ďalej v zákaze vycestovania mimo územia Slovenskej republiky a za tým účelom v povinnosti odovzdať cestovný pas na príslušnom oddelení dokladov Okresného riaditeľstva Policajného zboru Topoľčany, nasledujúci pracovný deň po právoplatnosti rozsudku. Podľa § 53 ods. 5 Trestného zákona okresný súd mu umožnil počas výkonu trestu odňatia slobody opustiť jeho obydlie, len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediačného úradníka, a len z nalievavého dôvodu a na nevyhnutný potrebný čas. Taktiež okresný súd podľa § 53 ods. 4 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona uložil obvinenému obmedzenie spočívajúce v zákaze používania návykových látok (alkoholu) počas výkonu trestu odňatia slobody. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obvinenému povinnosť nahradiť škodu poškodeným, a to poškodenej spoločnosti UNION zdravotná poisťovňa a.s. škodu vo výške 7.771,29 Eur a poškodenému C. T.kodu vo výške 17.317,30 Eur.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra (ďalej tiež „prokurátor“). Na podklade odvolania prokurátora Krajský súd v Nitre (ďalej tiež „krajský súd“) rozsudkom z 25. februára 2025, sp. zn. 1 To 85/2024, podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a krajský súd sám rozhodol tak, že uznal obvineného G. D. za vinného zo zločinu blíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

-dňa 25.09.2022 v čase asi o 04.15 hod. v obci D., okres F., počas toho, ako poškodený C. T. išiel na bicykli z rekreačnej oblasti N. po hlavnej asfaltovej ceste cez obec D., pristúpil k poškodenému a následne kopom do oblasti medzi hlavu a hrudník zrazil poškodeného z bicykla, ktorý v dôsledku kopu spadol z bicykla na asfaltovú cestu, kde zostal nehybne ležať, nekomunikoval, čím tak poškodenému C. T. spôsobil zranenia - polytraumu : otras mozgu s poruchou vedomia, zlomeninu spánkovej kosti vľavo, pomliaždenie mozgového tkaniva v spánkovej oblasti vľavo, čelovo-spánkovo-temennej oblasti vpravo, akútne krvácanie pod tvrdú mozgovú blanu v čelovo-spánkovo-temennej oblasti vpravo, akútne krvácanie pod pavúčnicu v čelovo-spánkovo-temennej oblasti vpravo, zlomeninu strednej časti ľavej kľúčnej kosti, tržne-zmliaždenú ranu v spánkovej oblasti vľavo a odreniny kože v oblasti kolien, vyžadujúce si liečenie spojené s práceneschopnosťou v trvaní najmenej 6 mesiacov, so závažným obmedzením poškodeného v obvyklom spôsobe života v dôsledku závažného zranenia mozgu s vážnymi komplikáciami.

Krajský súd mu za to uložil podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil pre účely výkonu trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom, a to poškodenému C. T. v sume 17.317,30 Eur a poškodenej UNION zdravotná poisťovňa a. s. v sume 7.771,29 Eur.

Proti rozsudku krajského súdu podal obvinený vo svoj prospech, prostredníctvom obhajcu JUDr. Mareka Gajdoša, dovolanie z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku, t. j. že malo byť zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu [§ 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku] a napadnuté rozhodnutie má spočívať na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku].

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinený nachádzal v tom, že

odôvodnenie odmietnutia jeho návrhov na doplnenie dokazovania, a to pribratie znalca z odvetvia biomechaniky a vykonanie rekonštrukcie skutku, považuje za nedôvodné a arbitrárne. Obvinený, súc si vedomý, že predmetom prieskumnej činnosti dovolacieho súdu nemôže byť hodnotenie správnosti a úplnosti zisteného skutku, polemizoval s hodnotením celého radu dôkazov vykonaných súdmi v základnom trestnom konaní a dovolaciemu súdu predostieral jeho vlastné hodnotenie dôkazov, opakoval svoju obhajobu, v duchu ktorej, buď nemalo byť dôkazmi preukázané, že poškodeného C. T. počas jazdy na bicykli kopom zasiahol, resp. ho kopom mal zasiahnuť iba „slabo“ alebo sa nemalo jednať „o zrazenie z bicykla“ v dôsledku enormne silného kopu obvineného. Ďalej v rozpore so skutkovými zisteniami súdov v základnom konaní poukazoval na to, že v konaní nemalo byť preukázané, že jeho „manéver s nohou“ poškodeného zrazil z bicykla, rovnako nemalo byť preukázané, či k pádu poškodeného neprispeli aj iné faktory a napokon, že obvinený nevedel, že následkom jeho kopu, do oblasti medzi hlavu a ramená do protipohybu na bicykli jazdiaceho poškodeného, bude ťažká ujma na zdraví.

V súvislosti s ním namietanou vadou nedôvodného odmietnutia jeho návrhov na doplnenie dokazovania a v tej súvislosti porušenia práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dal do pozornosti rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozsudok z 08.10.2008, sp. zn. 6Tdo/16/2008, R 116/2014), Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn. III. ÚS 323/09, sp. zn. I. ÚS 226/03, II. ÚS 64/2012, nález z 23. februára 2020, sp. zn. IV. ÚS 546/2020 a iné), Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu (Topič v. Chorvátsko, ods. 42; Polyakov v. Rusko, ods. 34-35; Murtazaliyeva v. Rusko, ods. 158). K tejto argumentácii uvádzal, že dôkazy ním navrhované na doplnenie dokazovania, mohli súdy odmietnuť, iba ak by mali dostatok dôkazov, z ktorých vyplýva, že obvineným navrhované dôkazy nemôžu privodiť zmenu dôkazného stavu a smerujú k účelovému vyvineniu obvineného. Obvinený je toho názoru, že jeho návrhy na doplnenie dokazovania odmietnuté súdmi (pribratie znalca z odvetvia biomechaniky, vykonanie rekonštrukcie prípadu), nie sú účelové, boli dostatočne zdôvodnené, sú relevantné k podstate obvinenia a mohli posilniť jeho pozíciu. Má za to, že odvolací súd v rozpore s judikatúrou EŠP neuviedol „patričné dôvody“ pre zamietnutie jeho návrhov na doplnenie dokazovania, čím malo dôjsť k zásadnému porušeniu práva obvineného na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Naplnenie ďalšieho dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, obvinený nachádzal v tom, že v prípade právnej kvalifikácie skutku podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, v popise skutkovej vety absentuje výslovné uvedenie úmyslu vo vzťahu k spôsobenému následku a rovnako má absentovať aj uvedenie konkrétnych skutkových okolností, z ktorých by bolo možné úmyselné konanie obvineného usúdiť.

Obvinený z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného, zrušil rozsudok krajského súdu a tomuto súdu prikázal trestnú vec obvineného v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť. Súčasne navrhol, aby dovolací súd podľa § 380 ods. 4 Trestného poriadku, prerušil výkon trestu odňatia slobody obvineného až do okamihu rozhodnutia o dovolaní.

K dovolaniu obvineného sa písomne vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej tiež „prokurátorka“), ktorá uviedla, že v trestnej veci obvineného má za to, že boli dostatočným spôsobom objasnené všetky skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie a skutkový stav zistený zákonným spôsobom v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Poukázala na to, že následky na zdraví poškodeného boli ustálené na podklade znaleckého posudku a výsluchu znalca MUDr. G. D.. Podľa jeho záverov k zraneniam poškodeného došlo najpravdepodobnejšie z polohy sediacej na bicykli, čomu mohlo predchádzať sotenie alebo úder vedený z pravej strany poškodeného. Tento mechanizmus vzniku zranení poškodeného spoľahlivo potvrdzujú ďalšie svedecké výpovede, ako aj priznanie obvineného v prípravnom konaní. Intenzita úderu - kopu nemusela byť veľkej intenzity a v konaní nebolo preukázané, že by poškodený spadol z bicykla bez zavinenia obvineného (napr. v dôsledku opitosti). Z hľadiska úmyslu prokurátorka má za to, že ten kto „brutálne“ skopne osobu jazdiacu na bicykli po asfaltovej ceste, musí vedieť, resp. musí byť minimálne uzrozumený s tým, že táto osoba môže utrpieť vážne

zranenia. V danom prípade poškodený utrpel závažné zranenia s doživotnými následkami, pričom bolo len veľkým šťastím, že poškodený nezahynul. Obvinený smeroval jeho aktívne konanie - vysoký kop na hornú časť tela cyklistu, medzi hlavu a hrudník a chcel tak spôsobiť úmyselne ťažkú ujmu na zdraví, resp. s následkami svojho konania bol uzročený. Právna kvalifikácia skutku zodpovedá zneniu skutkovej vety, preto argumentácia obvineného k zneniu skutkovej vety nie je opodstatnená. K dôvodom odmietnutia doplnenia dokazovania, prokurátorka uviedla, že sa stotožňuje s odôvodnením odvolacieho súdu, pretože v konaní bolo nepochybne preukázané, že pád poškodeného z bicykla a jemu spôsobené zranenia, vznikli priamym dôsledkom protiprávneho konania obvineného. Prokurátorka z vyššie uvedených dôvodov navrhla, aby dovolací súd odmietol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.

K vyjadreniu prokurátorky sa obvinený a ani jeho obhajca do konania nariadeného neverejného zasadnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, písomne bližšie nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatorne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že dovolateľ pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd následne zistil, že v prípade dovolania obvineného G. D. je zrejmé, že nie sú naplnené ním uplatnené dôvody dovolania, a preto jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

V prvom rade sa žiada uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávnych väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007].

Jednotlivé dovolacie dôvody [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku], ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/7/2020). Zároveň dovolacie konanie ako mimoriadne opravné konanie proti už právoplatným rozhodnutiam súdov má viaceré špecifické podmienky ako povinné zastúpenie obvineného obhajcom v tomto konaní (§ 373 ods. 2 Trestného poriadku), oprávnenie podať dovolanie (s výnimkou ministra spravodlivosti) len ak bolo aj využité zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (viď bližšie § 372 ods. 1 Trestného poriadku) a povinnosť namietat okolnosti známe už v pôvodnom konaní (viď bližšie § 371 ods. 4 Trestného poriadku).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku, súd odmietne vykonať dôkaz, ktorý sa týka okolností nepodstatnej pre rozhodnutie alebo okolností, ktorú možno zistiť inými, už skôr navrhnutými dôkazmi.

Rozhodnutie o odmietnutí vykonať dôkaz sa oznámi tomu, kto návrh na jeho vykonanie podal, a to spravidla ústne po otvorení hlavného pojednávania; súd je však oprávnený, ak sa to ukáže potrebným v priebehu ďalšieho pojednávania, takéto rozhodnutie zmeniť a vykonanie dôkazu pripustiť.

Judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle vyššie citovaného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku poníma ako súbor viacerých procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup orgánov činných v trestnom konaní pri reakcii na uplatnenie obhajovacích práv obvineným a obhajcom (pozri R 7/2011). Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného (napr. právo vyjadrovať sa od začiatku ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, právo nahliadať do spisu, právo vyjadrovať sa k dôkazom, právo navrhopovať, predkladať alebo obstarat' dôkazy) charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pretože relevantným dovolacím dôvodom v zmysle tohto ustanovenia nie je akékoľvek porušenie práva na obhajobu, ale len také porušenie tohto práva, ktoré z hľadiska následkov, dopadov porušenia na výsledok konania, treba pokladať za zásadné porušenie práva.

Pokiaľ obvinený ako zásadné porušenie práva na obhajobu namietal, že jeho návrhy na doplnenie dokazovania - pribratím znalca z odvetvia biomechaniky a rekonštrukcia skutku, mali byť nedôvodne a arbitrárne (svojoľne) odmietnuté na podklade § 272 ods. 3 Trestného poriadku, tak vo všeobecnej rovine dovolací súd k návrhom na doplnenie dokazovania poukazuje na publikovanú judikatúru (R 116/2014). V zmysle tejto je právom strany trestného konania podať návrh na vykonanie dokazovania a na druhej strane je povinnosťou súdu na tento návrh najneskôr pred ukončením dokazovania, procesne reagovať (nie vykonať) a to buď tak, že vykoná navrhované dokazovanie alebo odmietne návrh na dokazovanie (§ 272 ods. 3 Trestného poriadku) alebo rozhodne, že ďalšie dôkazy sa nebudú vykonávať (§ 274 ods. 1 Trestného poriadku). V trestnej veci obvineného súdy reagovali na návrhy obvineného, a preto im nemožno vyčítať, že procesne nereagovali (odmietli návrhy podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku) a aj rozhodnutie o odmietnutí návrhov obvineného odôvodnili (viď strana 11 rozsudku krajského súdu). Obvinený namietal samotné odôvodnenie odmietnutia jeho návrhov na doplnenie dokazovania, ktoré má za „nedôvodné" a „arbitrárne", pričom dovolací súd dospel k záveru, že tieto vytýkané vady nie sú opodstatnené. Zároveň je potrebné zdôrazniť s ohľadom na namietanú údajnú vadu „nedôvodnosti" a „arbitrárnosti" odôvodnenia odmietnutia návrhov na doplnenie dokazovania, že v dovolacom konaní dovolací súd už správnosť a úplnosť zistenia skutku nesmie skúmať a ani meniť [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku], preto je dovolací súd limitovaný a v zmysle vyššie uvedeného nemôže prehodnocovať, či inak hodnotiť dôkazy vykonané súdmi nižšieho stupňa, nakoľko správnosť hodnotenia vykonaných dôkazov a skutkových zistení, môže skúmať iba v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti (§ 371 ods. 3 Trestného poriadku), ale nie v prípade dovolania podaného obvineným. S ohľadom na publikovanú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (R 18/2021) nález z 23. februára 2021, sp. zn. IV ÚS 546/2020 (R 18/2021), ktorá zdôrazňuje: „...Z hľadiska dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ide o prieskum obhajobného atribútu spravodlivého procesu spočívajúci vo vyhodnotení dovolacím súdom, či sa skôr konajúce súdy spoľahlivo a nearbitrárne vyrovnali v odôvodnení svojich rozhodnutí s otázkami podstatnými pre rozhodnutie, čo zodpovedá obhajobným právam obvineného. Takou otázkou môže byť aj odmietnutie výsluchu svedka, pričom dovolací súd hodnotí spôsob vysporiadania sa s ňou v odôvodnení rozhodnutí súdov nižšieho stupňa.", sa dovolací súd môže argumentáciou obvineného zaoberať, najmä s ohľadom na „spôsob" s akým sa súdy v odôvodnení ich rozhodnutí vysporiadali s odmietnutím návrhov obvineného na doplnenie dokazovania.

V danom prípade krajský súd v predmetnom rozsudku odôvodnil odmietnutie návrhov na doplnenie dokazovania (strana 11 rozsudku krajského súdu) v podstate tak, že ďalšie dokazovanie nie je opodstatnené, pretože v danej veci bolo „nespochybniteľne a jednoznačne" preukázané, že pád poškodeného a vznik jeho zranení spôsobil obvinený a iné príčiny vzniku jeho zranení (brzdenie bicykla alebo samovoľný pád), v podstate neprichádzajú do úvahy. Súdy zároveň v ich rozhodnutiach uviedli, na podklade ktorých konkrétnych dôkazov dospeli k danému „nespochybniteľnému" záveru o tom, že pád a

zranenia poškodeného spôsobil obvinený. Konkrétne a najrozsiahlejšie tieto dôkazy uviedol okresný súd na strane 9, ods. 8 rozsudku (výpoveď samotného obvineného, výpoveď priameho svedka A. G. - očitý svedok kopu obvineného na poškodeného, svedka G. V., ako aj ďalších svedkov a nepriamo vykonaním znaleckým dokazovaním) a v nadväznosti na to aj krajský súd na strane 9 jeho rozsudku. S ohľadom na vyššie uvedené má dovolací súd za to, že námietky obvineného o údajnej „nedôvodnosti“ a „arbitrážnosti“ odmietnutia jeho návrhov na doplnenie dokazovania sú neopodstatnené, keď súdy v základom konaní riadne, zrozumiteľne, vychádzajúc z konkrétnych vykonaných dôkazov a zo zákonných dôvodov (nadbytočnosť v zmysle § 272 ods. 3 Trestného poriadku), odmietli ďalšie vykonávanie dôkazov navrhovaných obhajobou. Vzhľadom k tomu, že dovolací súd dospel k záveru o neopodstatnenosti údajných väd namietaných obvineným, nie je daný ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie situácia spočívajúca v tom, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiaden trestný čin, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu (primerane napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Tdo/29/2018, 2Tdo/6/2019, 5Tdo/48/2018). Vyššie citované ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku teda slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb a jeho znenie za bodkočiarkou vylučuje možnosť úspešne sa domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené, s výnimkou uvedenou v § 371 ods. 3 Trestného poriadku, ktorá prináleží iba ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky. Inak povedané, vo vzťahu k skutkovému stavu zistenému skôr konajúcimi súdmi, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete rozsudku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru a nikdy nie námietky skutkové (viď aj R/57/2007-II, S/3/2011, R/7/2011). Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov - ich posudzovanie je dominanciou odvolacieho konania.

Pokiaľ obvinený v rámci tohto dovolacieho dôvodu namietal, že v tzv. skutkovej vete nie je „vyslovene“ uvedená úmyselná forma jeho zavinenia, tak jeho argumentácia a ním vytýkaná vada, nemá oporu v zákone alebo v judikatúre súdov. Z hľadiska preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia ohľadom formy zavinenia páchatel'a postačuje, ak je forma zavinenia páchatel'a (priamy, či nepriamy úmysel alebo vedomá, či nevedomá nedbanlivosť) uvedená a zdôvodnená v odôvodnení príslušného rozhodnutia, tak ako sa stalo aj v tejto trestnej veci obvineného (viď strana 9, odsek 4 rozsudku krajského súdu). Inak povedané, nemusí byť „vyslovene“ uvedená v skutkovej vete.

Vo vzťahu k návrhu obvineného na prerušenie výkonu jeho trestu odňatia slobody podľa § 380 ods. 4 Trestného poriadku, dovolací súd konštatuje, že tomuto návrhu obvineného nevyhovelo, pretože po predbežnom preskúmaní dovolania, nezistil žiaden relevantný dôvod pre takýto procesný postup.

Vzhľadom na to, že obvinený G. D. vytýkanými vadami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil ním uvedené dovolacie dôvody, ani žiadne iné dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.